

РЕШЕНИЕ

№ 1738

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11204** по описа за **2021** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Комисия за защита на потребителите, против Решение на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав постановено по нахд № 8920/2021г., обективирано в Протокол от публично съдебно заседание № 1465 от същата дата.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Според касатора СРС неправилно е прие, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществен нарушение на процесуалните правила, довело до нарушаване на процедурата по връчване на акта за установяване на административно нарушение.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], редовно призова не изпраща представител. С писмена молба от 18.02.2022г. изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира разноски, за което представя списък по чл.80 от ГПК.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С наказателно постановление № К-0049839/29.04.2021г., издадено от член на Комисията за защита на потребителите, оправомощен със Заповед № 1011/14.11.2016г. на председателя на КЗП, на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева, на основание чл.230д от ЗЗП, за нарушение по чл.192а, ал.1, т.1 и т.2 от същия закон.

С обжалваното решение, предмет на касационния контрол СРС е отменил наказателното постановление. За да постанови съдебния си акт, съдът е събрал съответните гласни и писмени доказателства, приобщил ги е по реда на чл.283 НПК и въз основа на тях е обосновал правен извод, че наказаното лице е извършило вмененото му нарушение, но при съставяне на АУАН са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в опорочаване на императивните изисквания на ЗАНН относно връчването му.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Съобразно разпоредбата на чл.218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 122-ри състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 от АПК, касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

От фактическа страна.

Районният съд е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, която фактическа обстановка настоящата инстанция споделя изцяло, поради което не намира за необходимо да я преповтаря.

От правна страна.

На първо място, от събраните писмени доказателства е видно, че актът за установяване на административното нарушение е съставен в отсъствието на нарушителя, без да е предявен за подпис. Не е спазена процедурата, предвидена в чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Разпоредбата на чл. 40 от ЗАНН въвежда по императивен начин изискването за съставяне на акта в присъствие на нарушителя и само при наличие на посочените в ал. 2 на чл. 40 от ЗАНН условия може да се състави в негово отсъствие: когато нарушителят не може да се намери или пък след покана не се яви. Съставянето на акта в отсъствие на нарушителя, без да са налице условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН за това, т. е. представителя на работодателя - субект на административнонаказателната отговорност да е бил поканен да се яви за съставяне на акт за нарушение, е в нарушение на чл. 40, ал. 1, чл. 42, ал. 1, т. 8 и чл. 43, ал. 1 от

ЗАНН. По делото не се съдържат данни акта да е предявен или връчен на нарушителя лично, или чрез поставяне на съобщение за съставянето на акта или в интернет страницата на съответната дирекция.

Настоящата инстанция констатира, че по делото липсват доказателства за надлежно връчване на изпратеното писмо, изх. № Ц-03-5846/04.02.2021г., до дружеството от страна на КЗП. В известие за доставка от 05.02.2021г. е направено отбелязване на получател с имена В. Г., без други индивидуализиращи белези, липсват и доказателства това лице да е било надлежно упълномощено от дружеството за получаване на кореспонденция от негово име, както и уточнение в какво качество му се връчва поканата. Надлежното получаване на посоченото писмо е оспорено и с жалбата пред първоинстанционния съд, поради и което при липса на доказателства за това, за настоящият състав факта на получаване на писмото остава недоказан. Предвид това налице са нарушения в процедурата за връчване на искането за предоставяне на документи и становище в срок. Нормата на чл. 84 ЗАНН, сочи на субсидирано прилагане на НПК по отношение правилата за призоваване и връчване на призовки и съобщения в производството по обжалване на наказателни постановления. Според чл. 180, ал. 5 от НПК на учреждение или на юридическо лице, какъвто е жалбоподателя, връчването става срещу подпис на длъжностното лице, натоварено да поема книгата. Длъжностното лице- връчител на призовки следва да отбележи в разписката неговото име и адреса или отношението му с лицето, на което трябва да бъдат връчени призовката, съобщението или книгата. В тежест на АНО е да докаже, че това лице е служител на дружеството и е налице редовно връчване на документи. От доказателствата по делото не се установява този факт и предвид това правилно СРС е достигнал до извод за недоказаност от страна на административния орган на нарушението по чл. 192а, ал.1 от ЗЗП. Нещо повече, от така попълнената и приложена по делото обратна разписка /дубликат/ и неангажирането на доказателства от страна на АНО, не става ясно дали въпросното лице изобщо има някакво отношение с дружеството-нарушител /трудово, гражданско и т.н./.

Императивността на изискването за лично предявяване на АУАН на нарушителя се извлича и от разпоредбите на чл. 43 ЗАНН, съгласно която когато актът е съставен в отсъствие на нарушителя, той се изпраща на съответната служба, а ако няма такава - на общинската администрация по местоживеенето на нарушителя за предявяване и подписване“. По аргумент от ал.4 – ал.6 от с.р. възможността за предявяване, подписване и връчване на съставения в отсъствие акт на друго лице е изключена, в предвид изричното решаване на въпроса с продължаването на производството при не намиране на нарушителя – “производството се спира” – чл.43, ал.6 ЗАНН. Съобразно посочената разпоредба АУАН, с който се поставя началото на административнонаказателното производство, следва да бъде връчен на законния представител на дружеството или надлежно упълномощен от него представител. В настоящия случай АУАН е връчен на лице без представителна власт, поради което са налице основания да се приеме, че нарушителят не е имал възможност да се запознае с акта и да направи възражения срещу изложените в него констатации, тоест не е имал възможност да участва в процеса и да се защити срещу административнонаказателното обвинение. За първи път това е направено в хода на административнонаказателното производство с подадената срещу НП жалба. Нарушението е съществено, доколкото чрез връчването на АУАН на лице без представителна власт е пропусната една цяла фаза от защитата на юридическото лице,

което не би могло да бъде saniрано в съдебното производство.

Нарушаването на реда за връчване на АУАН, регламентиран в чл. 43 от ЗАНН, всякога е съществено процесуално нарушение, което е опорочило административно-наказателното производство и е нарушило правото на защита на наказаното лице, препятствало е възможността му адекватно да я организира, което винаги представлява процесуално нарушение от категорията на съществените, обуславящо отмяната на наказателното постановление.

Въз основа на горното, касационната инстанция приема, че решението на въззивния съд е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за процесуално представителство в размер на 360лв., съевременно поискани до приключване на устните състезания и доказани със сипсък по чл.80 от ГПК

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, V-ти Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав постановено по нахд № 8920/2021г., обективизирано в Протокол от публично съдебно заседание № 1465 от същата дата.

ОСЪЖДА Комисия за защита на потребителите за заплати на [фирма] сумата от 360лв. разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.